

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

Caput 36. Iesus sanato ad piscinam languido, qui triginta octo annos ea infirmitate laborauerat, iubet eum sabbato tollere grabatum suum, & Iud[a]eis id calumniantibus respondet, eadem esse sua & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47925)

CAP. 36. Iesus sanato ad piscinam languido, qui triginta octo annos ea infirmitate laborauerat, iubet eum sabbato tollere grabatū suum, & Iudeis id calūniantibus respōdet, eadē esse sua & patris sui opera. Ioh. 5. * 24.

S. Matthæus

S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

Post hæc erat dies festus Iudeorū, & ascēdit Iesus Ierosolymā. Est autē Ierosolymis sup Probatia, piscina quæ cognominatur Hebraicē Bethsaidā, quinque portic⁹ habēs. In his iacebat multitudo magna lāguētū, cecorū, claudorū, aridorū expectātū a quæ motū. Angelus autē Dñi descēdebat secūdūtēpus ī piscinā: et mouebatur aqua. Et q̄ prior descēdisset ī piscinā post motionē aquæ, sanus fiebat a quacūq; detinebatur infirmitate. Erat autē quidā homo ibi triginta & octo annos habēs ī infirmitate sua. Hūc cū vidisset Iesus iacētē, & cognouisset, q̄a iā multū tēpus haberet, dicit ei, Vis san⁹ fieri? Respōdit ei lāguidus, Dñe, hoiem nō habeo, vt cū turbata fuerit aqua, mittat me in piscinā: dū venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Iesus, Surge, tolle grabatū tuū, & ambula. Et statim sanus factus est ille: & sustulit grabatū suū, & ambulabat. Erat autē sabbathū in die illo. Dicebāt ergo Iudæi, illi qui sanatus fuerat, Sabbathū est, nō licet tibi tollere grabatū tuū. Respōdit eis, Qui me sanū fecit, ille mihi dixit, Tolle grabatū tuū, & ambula. Interrogauerūt ergo eū, Quis est ille homo qui dixit tibi, Tolle grabatū tuū, & ambula? Is autē qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit a turba cōstituta in loco. Postea inuenit eū Iesus in tēplo, & dixit illi, Ecce sanus factus es; iā noli peccare, ne deterius tibi aliquid cōtingat. Abiit ille homo, & nuntiavit Iudæis quia Iesus

S. *Matthæus.* S. *Marcius.*S. *Lucas.*S. *Iohannes.*

esset qui fecit eū sanū. Propterea p̄sequēbatur Iudei Iesum, quia hęc faciēbat in sabbatho. Iesus autē respōdit eis, Pater meus vs̄que modo operatur: & ego operor. Propterea ergo magis querebāt eū Iudæi interficere; quia nō solū soluebat sabbathū, sed & patrē suū dicebat Deū, æqualē se faciēs Deo. Respōdit itaq; Iesus, & dixit eis, Amē, amen dico vobis, nō potest Filius à se facere quicquā, nisi qđ viderit Patrē faciētē. quęcunq; enim ille fecerit, hęc & Filius similiter facit. Pater enim diligit Filiū, & oīa demōstrat ei quę ipse facit, & maiora his demōstrabit ei opera, vt vos miremini. Sicut enim Pater suscitāt mortuos & viuificat; sic & Filius quos vult viuificat. Neq; enī Pater iudicat quenquā; sed omne iudiciū dedit Filio, vt oēs honorificent Filium, sicut honorificāt Patrē, qui nō honorificat Filiū, nō honorificat Patrē, qui misit illum. Amen, amen dico vobis, quia qui verbū meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam æternam. & in iudiciū non venit: sed transiet à morte in vitam. Amen, amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem Filij Dei, & qui audierint, viuēt. Sicut enim Pater habet vitam in semetipso: sic dedit & Filio habere vitā in semetipso: & potestatem dedit ei etiam iudiciū facere, quia Filius hoīs est. Nolite mirari hoc, quia venit hora in qua oēs qui in monumētis sunt, audiēt vocē eius, & p̄cedēt qui bona fecerunt, in resurrectionē vitę; qui verō mala egerunt, in resurrectionē iudicij. Non possum ego à meipso facere quic-

S. Mathæus. S. Marcus. S. Lucas.

S. Iohannes.

quã. Sicut audio, iudico: & iudiciũ meũ iustũ est, quia nõ quero voluntatẽ meã, sed voluntatẽ eius qui misit me. Si ego testimoniũ phibeo de meipso, testimoniũ meũ nõ est verũ. Alius est qui testimoniũ phibet de me: & scio quia verũ est testimoniũ qđ phibet de me. Vos misistis ad Iohãne: & testimoniũ phibuit veritati. Ego autem nõ ab homine testimoniũ accipio: sed hec dico vt vos salui sitis. Ille erat lucerna ardẽs & lucẽs. Vos autem voluistis ad horã exultare in luce eius. Ego autẽ habeo testimoniũ maius Iohãne. Opera enĩ quę dedit Pater vt p̄ficiã ea ipsã opera quę ego facio, testimoniũ phibet de me quia Pater misit me, & qui misit me Pater, ipse testimoniũ phibuit de me. neq; vocem eius vnq̄ audistis, neq; speciẽ eius vidistis, & verbum eius nõ habetis in vobis manẽs: quia quẽ misit ille, huic vos nõ creditis. Scrutamini scripturas, quia vos putatis in ipsis vitã eternã habere: & illę sunt quę testimoniũ phibet de me: & nõ vultis venire ad me vt vitã habeatis. Claritatẽ ab hominibus nõ accipio. Sed cognoui vos quia dilectionẽ Dei nõ habetis in vobis. Ego veni in nomine Patris mei, & nõ accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illũ accipietis. Quomodo vos potestis credere, qui gloriã ab inuicem accipitis: & gloriã, quã à solo Deo est, nõ quaritis? Nolite putare, quia ego accusaturus sim vos apud Patrẽ, est qui accusat vos, Moyses, in quo vos speratis. Si enĩ crederetis Moysi: crederetis forsità & mihi. de me enĩ ille scripsit. Si autẽ illi⁹ literis nõ creditis: quomodo verbis meis creditis? *57.